

Исток Православни

ПОДСЕТНИК ЕКУМЕНИСТИМА У СРПСКОЈ ПРАВОСЛАВНОЈ ЦРКВИ

II

ПОУКЕ СВЕТИХ ОТАЦА ПРОТИВ ЈЕРЕСИ ЕКУМЕНИЗМА

Никада се нећемо одрећи тебе, вољено Православље! Никада те нећемо издати, благочешће отаца! Никада те нећемо оставити, мајко побожности! У теби смо рођени, у теби живимо и у теби ћемо умрети. А ако времена то буду тражила и хиљаде пута умрећемо за тебе.

(блажени Јосиф Вријеније)

Екуменизам је заједничко име за псевдохришћанства и за псевдоцркве Западне Европе. У њему су срцем својим сви европски хуманизми са папизмом на челу. А сва та псевдохришћанства, све те псевдоцркве нису друго већ јерес до јереси. Њима је заједничко еванђелско име: свејерес.

(Православна Црква и Екуменизам, о. Јустин Поповић,
Солун 1974.г.)

Завештавам ти тврдо, сине мој, и заклињем те да се са свим силама својим држиш Свете Источне Цркве, као мајке која те је родила... И све противнике Свете Цркве одбаци од себе, и наквог пријатељског општења немој имати са њима, јер су непријатељи Божији

(Отачко завештање, СПБ 1893.г.)

Ја не желим да се јеретици муче, нити се радујем њиховом злу, - Боже сачувај! - него се већма радујем и заједнички веселим њиховом обраћењу. Јер шта може вернима бити милије него да виде да се растурена чеда Божја саберу у једно. Ја нисам толико помахнитао да саветујем да се немилост више цени него човекољубље. Напротив, саветујем да треба са пажњом и искуством чинити и творити добро свима људима, и свима бити све како је коме потребно. Притом, једино желим и саветујем да јерeticима као јерeticима не треба помагати на подршку њиховог безумног веровања, него ту треба бити оштар и непомирљив. Јер ја не називам љубављу него човекомржњом и отпадањем од божанске љубави када неко потпомаже јеретичку заблуду, на већу пропаст оних људи који се држе те заблуде.

(Св. Максим Исповедник)

Ево чему нас учи прво правило Светог Василија Великог. Црква је јединствена и једна и само она има сву пуноту благодатних дарова Светога Духа. Ко год и на какав год начин одступи од цркве – у јерес, у раскол, у самовољно збориште, он губи причасност благодати Божјој. Нема Хришћанства, нити

Христа; нема благодати, нити Истине; нема живота, нема спасења – ничега нема без цркве, и све то јесте само у једној јединој цркви.

(Свештенотученик Иларион (Тројицки) у свом делу "Нема хришћанства без цркве")

Ми стојимо у борби за наше заједничко Предање, за богатство здраве вере коју смо примили од Отаца.

(Св. Василије Велики, посланица 243)

Они који се налазе ван Цркве (јеретици), могли би се спасити само у случају да се спасао неко од оних који су се налазили ван Нојевог ковчега.

(Св. Кипријан Картагенски)

Где су сада они који нас оптужују због наше агресивности према јеретицима?! Где су сада они који кажу да између нас нема ништа различито, већ да разлике бивају због властољубља?! Нека послушају Св. Апостола Павла, који говори, да Јеванђеље изменише они, који и у најмањем уводе новотарије.

(Св. Јован Златоусти)

Љуби Бога онако како је Он заповедио да Га љубимо, а не онако како самообманути фантазери мисле да га љубе.

(Св. Игњатије Брјанчанинов)

Господ је сигурним и тачним обележјима означио оне који Га љубе и оне што немају љубави ка Њему. „Ако Ме неко љуби, ријеч моју држаће. Ко Ме не љуби, ријечи моје не држи".(Јн.14,23-24)

(Св. Игњатије Брјанчанинов)

Кварење Васељенске вере јесте општа пропаст.

(Св. Марко Ефески)

О причешћу јеретика:

Неустрашиви Исповедник богочовечанских истина православних објављује свима људима у свима световима: „Причешће од јеретика - отуђује од Бога и предаје ђаволу". У Евхаристији: „хлеб јеретички и није тело христово". „Каква је разлика између светлости и таме, таква је и између православног Причешћа и јеретичког. Православно просвећује, јеретичко помрачује; једно сједињује са Христом, друго - са ђаволом; једно оживљује душу, а друго - убија". „Причешће из јеретичких руку јесте отров, а не прост хлеб".

(ава Јустин Поповић „Православље и екуменизам")

Тако верујемо; у том исповедању вере се крстисмо; и њиме реч Истине победи и уништи сваку јерес. Оне који тако верују ми сматрамо за браћу и оце и сунаследнике небеског грађанства. А ако неко, осим овог свештеног Символа који испочетка дође до нас од блажених и светих Отаца наших, дрзне се да

саставља неко друго изложење вере и назове га Символом вере, украсивши достојанство исповедања оних богонадахнутих мужева и давши га својим сопственим измишљотинама, па то истакне вернима или онима који се обраћају од неке јереси као општу науку, те се на тај начин дрзне да лажним речима, или додавањима, или одузимањима, унакази стар-ину овог свештеног и чесног Символа, таквога и ми подвргавамо потпуном рашчињењу, ако је неко од свештених лица, а ако је лаик — предајемо га анатеми, сходно већ пре нас изреченом суду од светих Васељенских Сабора".

(Сабор у Цариграду 879.г.)

Имајући несумњивом мишљу и чистотом вере утемељену у дубини ума чесну и божанску науку Господа и Спаса нашег Исуса Христа, и примајући и чувајући необманљивим расуђивањем свештене наредбе и канонске одредбе Његових светих Ученика и Апостола, а такође најискренијим и непоколебљивим веровањем поштујући и држећи не промењену и неповређену проповед и канонске одредбе светих Седам Васељенских Сабора, који су сви надахнућем једног и истог Духа Светог били руковођени и покретани, ми одбацујемо све оне које су и они изгнали из Цркве, а прихватамо и као достојне примања сматрамо оне којима они, као једновернима и учитељима побожности, одаваху дужну част и праведно поштовање. Верујући тако томе и то проповедајући, ми и умом и речима примамо и свима гласно и јасно објављујемо Символ најсигурније Хришћанске вере који је почев од почетка до нас дошао од Отаца; ништа не одузимајући, ништа не додајући, ништа не улепшавајући, ништа не изврћући. Јер и одузимање и додавање, при непојављивању никакве јереси од лукавства ђавољег, доводи

до презирања онога што није за презирање и представља неоправдану увреду Оцима.

(Сабор у Цариграду 879.г.)

Сабори су осудили оне који нису послушали Цркву, него су се држали мишљења супротних њеном учењу. Ја не изражавам своје мишљење, не уводим ништа новоу Цркву, нити браним икакве заблуде. Ја чврсто чувам учење које је Црква, примивши од Христа нашега Спаса одувек чувала и чува... А ко ће оклеветати или оборити Његово учење? Ако ја стојим чврсто у овом учењу и не желим да га одбацим, ко се усуђује да ми суди као јеретику? Прво морате судити учењу које ја браним; али пошто је оно примљено једногласно као свето и православно, како онда да ја заслужујем осуду?

(Св. Марко Ефески).

Како могу бити у Католичанској Цркви, они који су одбацили апостолску веру, и постали изумитељи нових злих дела, они који су оставили божанске речи Писма, а људске обмане прогласили новом мудрошћу. Штавише, они који су оставили веру богомдану не могу се називати ни хришћанима.

(Св.Атанасије Велики, ПГ т. 27 кол. 152Ц)

Доказ да човек не воли Бога и Христа Његовог је тај, да он не испуњава Његове заповести.

(Св. Василије Велики)

Ко прими григоријански (папски) календар - да буде одлучен од Бога.

(Патријарх Кирило,окр.посланица 1756.г.)

Нека снагу имају отачки канони и закони благочестивих царева, а не астрономи.

(Патријарх Јеремија II)

Ко год не следи обичајима Цркве који су утврђени на Васељенским Саборима, и светој Пасхи и календару који нам они одређују да следимо, него хоће да се равна по новоизмишљено пасхалији и њеном календару папиних безбожних астронома и противећи им се (обичајима Цркве) жели да одбаци и оскврни догмате и обичаје Цркве које смо наследили од наших Отаца, нека буде на таквога АНАТЕМА и нека буде одлучен од Цркве и заједнице верних."

(Сабор у Цариграду из 1583, патријарх Јеремија цариградски, Силвестер патријарх александријски, Софроније патријарх јерусалимски и бројни други саборски оци).

Сви који се дрзну да наруше одлуку Светог и Великог Сабора Никејског, сабраног у присуству најблагочестивијег и најбогољубивијег Цара Константина, о светом празнику спаситељне Пасхе, да буду одлучени од општења и извргнути из Цркве, наставе ли да се упорно противе овој доброј установи. И ово је речено за мирјане. А ако се неки од предстојника Цркве, епископ, презвитер или ђакон, после ове заповести усуди, развраћајући народ и узнемирујући цркве,

издвојити се и са јудејима светковати Пасху - таквога Свети Сабор већ од сада осуђује као туђег Цркви, јер не само да је био узроком греха самоме себи него и узроком растројства и развраћења многих. И не само њих Сабор свргава од свештенодејства, него и све који се дрзну да опште с таквима после њиховог свргавања. А свргнути се имају лишити и спољашње части која им је припадала по свештеном правилу и Божијем свештенству.

Ми држимо веру Католичанске (Саборне) Цркве, коју Господ даде, Апостоли проповедише, Оци очуваше. Јер је на њој Црква основана, и ко отпадне од ње, тај није хришћанин нити се може називати хришћанином.

(Св.Атанасије Велики, Ad Serapionem 1,28: PG t.26. kol. 593C-596A)

Јер није могуће потпуно учити реч истине ако неко мисли да има праву веру, а не руководи се божанским канонима.

(Св. Теодор Студит, Писмо I,30 (PG 99:1005D))

Св. Марко Евгеник упозорава верне да се чувају лажних пастира који газе предања отачка:

„Бежите, дакле, од њих, браћо и од сваког општења са њима. Такви су лажни апостоли, лукави посленици прерушени у апостоле Христове, што није чудо, јер се и сам Сатана прерушава у анђела светлости. Није онда, дакле, никакво чудо што се његове слуге претварају као слуге праведности, чији ће крај бити по делима њиховим... Но како вам је светим апостолима одређено, стојте држећи предања која сте примили како писана тако и неписана!..”

(„Зборник правила Светих Апостола, Васељенских и Помјесних Сабора и Светих Отаца”, превод. др.Никодим Милаш, Нови Сад 1886.Г.)

Ходећи незаблудивим и живоносним путем, ископајмо око које нас саблажњава, не телесно већ умно. Ако се, наиме, епископ или презвитер, који су очи Цркве, неблагочестиво понашају (у овом случају се мисли на јерес) и саблажњавају народ, треба се издвојити од њих. Боље се, дакле, без њих окупљати у неком молитвеном дому него ли са њима бити вргнут као са Аном и Кајафом у геену огњену.

(Свети Атанасије Велики)

Биће питани епископи и за њихов начин живота и за њихову паству. Тражиће се од њих одговор за разумне овце, које су примили од архипастира Христа. Ако се због њихове немарности изгубила нека овца, крв њена тражиће се од њих (= епископа). Слично и свештеници даће одговор за своје парохије. Исто тако сваки верник даће одговор за дом свој, за

своју жену и децу и за слуге и слушкиње своје, да ли их је подизао „у васпитању и науци Господњој" као што поручује Апостол (Еф. 6, 4).

(преподобни Јефрем Сирин, Преузето из часописа Св.Кнез Лазар бр.2,1998.год.)

Тешко онима који поклањају пажњу духовима преваре и учењима демонским, јер ће са њима бити осуђени у другом животу... . Тешко онима који прљају свету веру јеретичким учењима и онима који се друже са јеретицима... Помрачиће се њихов ум и пролиће горке сузе, када чују ону болну одлуку „Идите од мене, проклети, у огањ вечни" (Мт. 25, 41).

(преподобни Јефрем Сирин, Преузето из часописа Св.Кнез Лазар бр.2,1998.год.)

Данас циљ непријатеља људског рода није само да одвоји верне од пута спасења којим га води Црква Христова, већ да створи властиту „Цркву Христову", и да претвори само Тело Христово у једну „екуменску" организацију, како би на тај начин припремио долазак свог изабраника - Антихриста...

(Јеромонах Серафим Роуз, "The Orthodox Word", No 5 (70) Sept-Oct. 1976 - „The Royal Path / True Orthodoxy in an age of Apostasy")

Они који су се удаљили од благочешћа и оставили отачке и правоверне догмате наше вере и заједничког Предања Цркве, павши и скренувши у новотарије и туђе идеје као и (друге) неправославне обичаје, и који кривотворише и оскврнише

истину благочешћа, такви више нису нити се могу називати истинским хришћанима, већ се као неправославни и иноватори одсецају и одељују од хришћанске и црквене заједнице и избацују из свештеног тора, као заражене овце и сатрулели удови, те подлежу крајњим и највећим црквеним казнама, и будући потпуно отуђени од божанске благодати са ђаволом на вечни пакао бивају осуђени.

(Сабор у Константинопољу из 1724. г., којим је председавао цариградски патријарх Јеремија III, Манси т.37, кол. 209)

Ако и најмање оштетиш печат на царској новчаници, цела новчаница постаје фалсификат. Тако исто ако здраву веру и у нечему најмање измениш цела бива оскврњена и постаје гора уместо боља. Где су сада они који нас оптужују за агресивност због нашег става према јеретицима? Где су сада они који кажу да међу нама нема ништа различито, већ да разлике бивају због властољубља. Нека послушају Павла који говори да Еванђеље изменише они који и у најмањем уводе новотарије.

(Свети Јован Златоусти PG 1.61 col. 622)

Ваља увек избегавати она друштва и људе који су заражени безверјем (јересима или другим пороцима), да се не бисмо заразили њиховом болешћу и пострадали, јер Свето Писмо каже: „С преподобним ћеш преподобан бити... и с непослушним ћеш се развратити”.

(Свети Макарије Оптински)

ССЦ је јеретички, хуманистички и човекопоклонички сабор који се састоји од 263 јереси, а свака од њих је духовна смрт. Ова организација ништа друго до оживљење безбожног човекопоклоништва - идолатрије.

"Јер који општи са одлученим од општења, каже се, нека и сам буде одлучен" (канон II Антиохијског сабора). И божанствени Златоуст, тумачећи речи: „Ако вам ко проповеда Еванђеље друкчије него што примисте, нека буде анатема" (Гал. 1, 9), говори: „Није рекао (Апостол); ако би вам објавили нешто супротно или све извртали, него: ако вам благовесте и нешто малено мимо онога што сте примили, или би нешто (случајно) изменили, - анатема да буде".

(Св. Марко Ефески)

Потребна је икономија, тамо где се не преступа закон.

(Св. Јован Златоусти)

Јавно отпадање од вере и знак гордости јесте: или одрицати нешто из написаног, или уводити нешто из не написаног. Јер Господ наш Исус Христос говори: „Овце моје глас мој слушају", и пре тога вели: „а за туђином не иду, него беже од њега, јер не познају гласа туђега" (Јн. 10, 3-4).

(Св. Василије Велики)

Ако се неки чине као да исповедају здраву веру, но опште са другачије мислећима (са јеретицима), такве ако после опомене не престану, не само да их не треба имати у општењу, него их ни браћом не називати.

(Св. Василије Велики)

Сваки који говори мимо онога што је установљено, макар био и веродостојан, макар и постио, макар и био девственик, макар и чуда чинио, макар и пророковао, нека ти буде као вук у овчијој кожи, пошто ради на пропасти оваца.

(Св. Игњатије Богоносац)

И шта треба много говорити? Сви Учитељи Цркве, сви Сабори и сва Божанска Писма саветују нас да бежимо од другачије мислећих (јеретика) и да избегавамо општење са њима.

(Св.Марко Ефески)

Чујете ли, они су се не само удаљили обредима већ и догматима, који су страни православљу. А све што је страно православнима, то је јеретичко и сходно канонима, они су дужни да буду оглашени (катихумени), и миропомазани као такви. Откуда они одједном пред нама као православни, они који су толико времена и од толиких Отаца и Учитеља осуђени као јеретици? И шта их је учинило тако равнодушним к православљу? Истину говорећи, злато и таштина, томе су узрок. Упркос свему, то их није учинило православним. Ако неко од

вас постане подобан њима, тај ће се подвргнути уделу јеретика.

(Св.Марко Ефески)

Бежите дакле, браћо од њих и од општења са њима. Такви су лажни апостоли, препредени делатељи, прерушени у Апостоле Христове. То није ни чудо јер се сам Сатана првображава у анђела светлости. Није дакле за чудо, кад и слуге његове, прерушавају се у слуге праведности, али свршетак (крај) ће им бити по делима њиховим.

(Св.Марко Ефески)

И опет: „Ако вам и ми, или анђеоса са неба благовести другачије, анатема да буде" (Гал 1:8). Мудро се пазите да не би ко, „чак и Анђеоса са неба", обмануо вас папским првенством. Ако би чак љубљени ученик дошао вама и говорио ово учење, у кућу га не примајте, и не поздрављате га, јер онај, ко буде таквога поздрављао, он општи са његовим злим делима. Држите чувајући чврсто то што вам је заповеђено од Светих Апостола, било кроз предање примљено писмено или неписано, да вас не покрене са вашег темеља нечасна обмана.

(Св.Марко Ефески)

„Пазите се од лажних пророка који вам долазе у овчијој кожи а унутра су вуци грабљиви" (Мт. 7,15). Затим Човјекољубац, учећи нас како да их познајемо и да се од њих сачувамо неповријеђено додаје: „По плодовима њиховим познаћете их." Лажним пророцима назива Он лажне учитеље, тј. јеретике...

(Св. Максим Исповедник)

Божанствени Апостол Павле у посланици Галатима кличе: „Ако вам ко јави Јеванђеље другачије него што примисте макар био и ангел са неба благовјестујући, проклет да буде!" (Гал. 1, 8). Исти Апостол истима говори: „Ако се обрезујете, Христос вам неће ништа користити". Иако су Галати све правилно били сачували и крштење и исповедање хришћанске Вјере и сав црквени устав и сав поредак, пошто су примили по предању Мојсијевом, обрезање и неке друге обичаје Јевреја, Апостоли их одбацују, говорећи: „Одвојисте се од Христа ви који себе Законом оправдавате и од благодати отпадосте" (Гал. 5, 4).

(Св. Максим Исповедник)

Апостол Павле заповиједа нам, да се клонимо од људи повријеђених јересју, а не да тражимо сједињење са њима говорећи: „Човјека јеретика по првом и другом савјетовању, клони се, знајући да се такав изопачио, и да гријеши - самога је себе осудио". (Титу 3,10-11)

(Св. Амвросије Оптински)

Intercommunio општење са јеретицима у светим тајнама, нарочито у светој Евхаристији, то је најбезочније издајство Господа Христа, издајство јудинско и притом издајство васцеле Цркве Христове...

(Православна Црква и Екуменизам, Ава Јустин)

Бог је Творац свију људи. А Бог је Отац само оних људи који верују у Сина Божјега и у синовство. „Који се год одриче Сина, тај ни Оца нема, а ко признаје Сина, тај има и Оца". (1Јн. 2,23) - Сви су људи створења Божја и потенцијално синови Божји. Али истински су синови Божији „они који Га примише и којима се даде власт да се назову синови Божји, који верују у име Његово, који се не родише од крви... него од Бога" (Јн. 1,12-13). Ова разлика између хришћана и нехришћана, тј. између рођених и створених мора се нарочито истицати у наше време вулгарне пропаганде да су све вере једнаке, снижујући планину у долине, а не дижући долине у висину планине."

(Св. Владика Николај)

Осећамо дубоки немир већ више година због својеврсне издаје коју примећујемо од стране неких аутокефалних Помесних Православних Цркава као и неких појединих јерарха... ако се они који су скренули са пута истине не исправе, на крају ћемо бити присиљени да заузмемо званичан став о томе питању".

(Сабор двадесет светогорских манастира, „The Orthodox Word", br. 595, 24. feb. 1984.g)

Нагласили смо да је оно што нас посебно узнемирава одступање од православне еклисиологије, посебно ставови да друге „цркве“ такође чине Једну, Свету, Католичанску и Апостолску Цркву, и да римокатолици нису јеретици. Отуда и индиректно признање њихових тајни... Поред тога смо тражили да се води рачуна у обраћању папи и другим неправославним великодостојницима и да се уз дужну пристojност не игноришу разлике које постоје у вери, затим да не сме бити целива мира са неправославним клирицима на возглас „Љубимо једни друге...“ на божанској литургији, да се не смеју одржавати заједничке молитве у одеждама нити да неправославни благосиљају православн верни народ и проповедају у време литургије у православним Црквама.

(„The Orthodox Word“, br. 800, 26. авг. 1988.г.)

-

Онима који Цркву Христову нападају мудровањем да је она подељена на такозване гране које се разликују учењем и начином живота, и онима који тврде да Црква не постоји на видљив начин, негоће настати у будућности кад се све гране или секте или чак религије уједине у једно тело, и онима који не разликују истинско свештенство и тајне Цркве од јеретичких, него веле да су крштење и причешће јеретика довољни за њихово спасење, и онима који опште са горепоменутиим јеретицима, или помажу или бране њигову нову јерес екуменизма под изговором братске љубави или као пут сједињења одељених Хришћана: АНАТЕМА!!

(АНАТЕМА ПРОТИВ ЕКУМЕНИЗМА, Сабор Руске Загр. Цркве, Orthodox Life, 1983.g.)

Ствари вере не допуштају икономију. То је исто као када би казао: "Одсеци себи главу, па иди куда хоћеш,,.

Никада О! човече оно што је Црквено не решава се компромисима...И не постоји нешто средње између Истине и лажи!

(св. Марко Ефески)

„Сви учитељи Цркве, сви Сабори и све Божанствено Писмо, опомињу нас да бежимо од оних који се држе страних учења и да се одвојимо од општења са њима." - Свети Марко Исповедник Ефески

(Исповедање Вере, 13.304)

„Великим гласом, Свети Јован Златоусти објавио је да су не само јеретици, него и они који имају општење са њима, непријатељи Божји." - Свети Теодор Исповедник Студитски.

(Писмо Игуману Теофилу, ПГ 99; 1049)

Чување истинских канона је дужност сваког човека који се пажљиво односи према својим (црквеним) обавезама: Али, пре свега оних који су Божијим Промислом призвани да руководе другима."

(Свети Фотије цариградски патријарх)

Истински је православан само онај ко и умом и срцем прима све оно чему учи Света Православна Црква и који се смирено сагиње пред њеним ауторитетом. А ко одбацује ауторитет Свете Православне Цркве и пренебрегава њена Божанствена учења, свештена правила и установе, надахнуте Духом Светим – тај се противи Духу Светом и потпада под страшну казну коју је изрекао Сам Божанствени Утемељивач Цркве, Господ наш Исус Христос.

„Ако (ко) ни Цркву не послуша, нека ти буде као незнабожац и цариник (Мат.18,7)."

„Као што већ рекосмо" – учи нас свети Апостол - „и сада опет велим: ако вам ко проповеда Еванђеље другачије него што примисте, анатема да буде!" (Гал.1,9)

(Архиепископ Аверкије, Света Ревност, стр.84.)

Памтимо, братијо, да где је лаж, ма у којем виду се јављала и ма каквом се благовидношћу прикривала, тамо нема истинске цркве. Тамо је лажи црква! Јер црква Христова је стуб и тврђава Истине.

Дакле, пазите добро како живите, не као немудри, него као премудри (Еф.5,15)!

(Архиепископ Аверкије Џорданвилски)

ИЗ Божићне посланице патријарха Павла и Св. Арх. Сабора СПЦ 1998. год.

... Зато вам, браћо и сестре, стављамо на срце и душу потребу да чувамо јединство Цркве Христове, јединство Духа свезом мира, једно тело, један Дух, један Господ, једна вера, једно крштење (в. Еф. 4, 3-5). Том јединству Цркве увек се супростављао, и сада супроставља, грех у човеку – особито гордост и самољубље. Гордост изврће веру, ствара јереси и расколе. У гордоме нема ни вере, ни љубави. Чувајмо се да нас због каквих интереса пролазног света, зли људи не увуку у јерес, грех против истине, и раскол; грех против љубави и јединства Цркве и народа. Схватимо да је не само од јеретика, него и од расколника одступио Дух Свети, те не само јеретици него и расколници не могу имати спасење. Ту истину изразио је у трећем веку Св. мученик Кипријан картагински: "Коме Црква није мати, Бог му не може бити Отац"; а блажени Августин: "расколници могу имати веру у Свету Тројицу, имати Свето писмо, и тајне, али не спасење". Спасења ван Једне, Свете, Саборне и Апостолске Цркве нема, јер је Христос рекао да ће основати Цркву Своју, и врата пакла неће је надвладати (в. Мт. 16, 18); а Свети апостол Павле, да је Црква стуб и тврђава истине (в. Тим. 3, 15). Да нас новорођени

Спаситељ сачува од гордости, од јереси и раскола, и свих греха, да би свагда били једно у Њему, и спасавали се у јединству са свима Православним у свету. Имајмо у виду да не просто слога, него једина света слога Србина спасава.